A. D. 1907.

CURRENDA III.

N. 1623.

Dodatki pięcioletnie do kongruy i do emerytury.

Celem wprowadzenia w życie świeżo przez Radę państwa uchwalonej a przez Naj. Pana sankcyonowanej ustawy o dodatkach pięcioletnich do kongruy względnie do emerytury dla katolickiego kleru parafialnego przesłał Nam Pan Minister wyznań i oświecenia reskryptem z dnia 13/3. br. l. 686. A) ustawę z dnia 24. lutego br. (Dz. u. p. Nr. 56.), B) ministeryalne rozporządzenie wykonawcze do tejże ustawy z dnia 6. marca 1907. (Dz. u. p. N. 63.) i C) formularz do tabelki służbowej.

Zaś c. k. Namiestnictwo pod dniem 22. marca br. l. 34191. nadesłało Nam streszczenie tych dokumentów z prośbą o opublikowanie go w Dyecezyi. Czyniąc zadosyć tej prośbie, podajemy Wam pod D) ono streszczenie w całej jego rozciągłości z tem z Naszej strony wezwaniem, abyście się dokładnie z tymi dokumentami zapoznali i o ile to dla którego z Was będzie korzystnem, byście po ich myśli albo fasye albo proste podania wraz z tabelkami służbowemi do Konsystorza nadsyłali.

Szczególnie emerytom wypadałoby corychlej zgłosić się o należące się im pięcioletnie dodatki.

Podania te należy wnosić dla każdego z duszpasterzy zosobna, lecz byłoby wskazanem, aby tego rodzaju podania kleru parafialnego z jednej parafii były równocześnie i pod jedną liczbą porządkową przesyłane.

W podaniach tych trzeba będzie wyraźnie zaznaczyć, że żadne inne czynnik miejscowe nie są obowiązane do wypłacania tych dodatków pięcioletnich i że je wskutek tego fundusz religijny pokryć musi. Szczególnie dotyczy ta ostatnia Nasza uwaga księży wikarych pobierających dotąd pensyą od swoich proboszczów, a mających w przyszłości pobierać swoje osobiste dodatki pięcioletnie z funduszu religijnego.

A) Gesetz vom 24. Februar 1907,[1]

mit welchem Erhöhungen des Minimaleinkommens und der Ruhegahalte katholischer Seelsorger nach Massgabe ihrer Dienstzeit festgestellt werden.

Mit Zustimmung beider Häuser des Reichsrates finde ich anzuordnen, wie folgt:

A) Ustawa państwowa z dnia 24. lutego 1907.

przyznająca klerowi katolickiemu dodatki pięcioletnie do kongruy i emerytury. (Dz. u. p. Nr. 76.)

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

[1]) Enthalten in dem den 2. März 1907. ausgegebenen XXIX. Stücke des R. G. Bl. unter Nr. 56.

§. 1.

Das im Schema I. des Gesetzes vom 19. Semptember 1898. R. G. Bl. Nr. 176.[1]) über die Dotation der katholischen Seelsorgegeistlichkeit festgezetzte Minimaleinkommen wird für Welf und- Ordenspriester, für letztere, insoferne dieselben nach dem Gesetze vom 19. Semptember 1898. R. G. Bl. Nr. 176. eine Kongrua, beziehungsweise Kongruaergänzung erhalten, nach je fünf vor oder seit der Wirksamkeit dieses Gesetzes in der Seelsorge oder in einem anderem öffentlichen kirchlichen Dienste zurückgelegten Jahren bis einschliesslich des 40. Jahres der Dienstleistung um je einhundert (100) Kronen erhöht.

Die auf Grund der vorstehenden Bestimmung angefallene Erhöhung des Minimaleinkommens gebührt auch nach der Übernahme in der Ruhestand als Erhöhung des in Schema II. zum Gesetze vom 19. September 1898. R. G. Bl. Nr. 176. festgesetzten Ruhegenusses.

Diese Erhöhung wird, insoweit sie nicht durch die mit dem geistlichen Amte ständig verbundenen Bezüge gedeckt ist, aus den Religionsfonds, beziehungsweise aus der staatlichen Dotation derselben bestritten.

§. 2.

Der Anspruch auf diese Erhöhung ist von dem Seelsorger durch Einbringung des Einbekenntnisses oder bei Vorliegen eines solchen durch Anzeige im Wege des Ordinariates geltendzumachen und beginnt mit dem ersten Tage des auf die Vollstreckung der massgebenden Dienstzeit folgenden Monates.

§. 3.

Diese Erhöhung wird für immer oder für eine bestimmte Zeit eingestellt, wenn

§. 1.

Kongrua katolickiego duchowieństwa parafialnego, określona szematem I. ustawy państwowej z dnia 19. września 1898. (Dz. u. p. Nr. 176.), *zostaje* tak dla kapłanów świeckich jak i zakonnych, o ile ci ostatni według ustawy z dnia 19. września 1898. (Dz. u. p. Nr. 176.) albo całą kongruę, albo tylko dodatek do niej pobierają, *po upływie każdych pięciu lat*, czyto przed czy po wejściu w życie niniejszej ustawy w duszpasterstwie lub na innem publicznem stanowisku kościelnem spędzonych aż włącznie do 40. roku służby, *o nowe 100 Koron podwyższona.*

Powyższe polepszenie kongruy przyznaje się także emerytom jako podwyższenie ich płacy emerytalnej, określonej szematem II. ustawy z 19. września 1898. (Dz. u. p. Nr. 176.)

To podwyższenie, o ile nie znajdzie pokrycia w dochodach, przywiązanych stale do urzędu duszpasterskiego, będzie wypłacane z funduszów religijnych, względnie z ich państwowej dotacyi.

§. 2.

Duszpasterz uprawniony do tego podwyższenia powinien przedłożyć *fasyą*, lub w razie istnienia takowej *doniesienie*, za pośrednictwem Ordynaryatu. Prawo do takiego podwyższenia rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca, następującego po skończeniu pięciolecia służbowego.

§. 3.

Na mocy wyroku, wydanego po przeprowadzeniu prawem przepisanego pro-

[1]) Ministerial-Verordnungsblatt vom Jahre 1898, Nr. 56, Seite 379.

darauf in einem ordentlichem Verfahren (§ 27. des Gesetzes vom 7. Mai 1874. R. G. Bl. Nr. 50.[1]) erkannt worden ist.

Die Nachsicht der Folgen eines solchen Erkenntnisses ist nach Einvernehmung des Diözesanbischofes zulässig.

§. 4.

Im Fallle besonderer körperlicher Gebrechen eines in den Ruhestand übernommenen Seelsorges oder bei Vorliegen anderer rücksichtswürdiger Umstände kann der Kultusminister demselben ausnahmsweise einen höheren als den ihm gemäss des Schema II. zum Gesetze vom 19. September 1898. R. G. Bl. Nr. 176. gebührenden Ruhegehalt bewilligen, jedoch nur bis zum Höchstbetrage vom 2000 Kronen.

§. 5.

Die in diesem Gesetze festgestellte Erhöhung des Minimaleinkommens oder Ruhegehaltes gebührt vom 1. Jänner 1907. an mit einem Drittel, vom 1. Jänner 1908. an mit zwei Dritteln und vom 1. Jänner 1909. an mit dem vollen Betrage.

§. 6.

Mit dem Vollzuge dieses Gesetzes sind der Minister für Kultus und Unterricht und der Finanzminister beauftragt.

Wien, am 24. Februar 1907.

Franz Joseph m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.
Marchet m. p.

cesu (§. 27. ustawy z dnia 7. maja 1874. Dz. u. p. Nr. 50.) może być to podwyższenie poborów na zawsze lub czasowo wstrzymane.

Uwolnienie od skutków takiego wyroku jest dopuszczalne za porozumieniem z Biskupem dyecezalnym.

§. 4.

W wypadku cięższych ułomności fizycznych u deficyenta, a także w obec innych, godnych uwzględnienia okoliczności, może ministerstwo wyznań przyznać wyższą emeryturę aniżeli się mu według szematu II. ustawy z d. 19. września 1898. (Dz. u. p. Nr. 176.) należy, ale najwyżej 2000 Koron.

§. 5.

Niniejszą ustawą przyznane podwyższenie kongruy względnie emerytury należy się od dnia 1. stycznia 1907. w jednej trzeciej, a od 1. stycznia 1908. w dwóch a od 1. stycznia 1908. w całej swej wysokości.

§. 6.

Wykonanie tej ustawy poruczam ministrowi wyznań i oświecenia oraz ministrowi skarbu.

Wiedeń 24. lutego 1907.

Franc. Józef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.
Marchet m. p.

[1]) Ministerial-Verordnungsblatt vom Jahre 1874. Nr. 22. Seite 65.

B)

Verordnung des Ministers für Kultus und Unterricht und des Finanzministers vom 6. März 1907.,

vomit Bestimmungen zur Durchführung des Gesetzes vom 24. Februar 1907. R. G. Bl. Nr. 56. betreffend Erhöhungen des Minimaleinkommens und der Ruhegehalte katholischer Seelsorger erlassen werden.

§. 1.

Behufs Zuerkennung der im Gesetze vom 24. Februar 1907. R. G. Bl. Nr. 56. vorgesehenen Erhöhungen des standesgemässen Minimaleinkommens der katholischen Seelsorger ist ein nach der Vorschrift der Ministerialverordnung vom 16. November 1898. R. G. Bl. Nr. 205. abgefasstes Lokaleinkommensbekenntnis oder, wenn ein solches für die betreffende Dienststelle bereits vorliegt oder nach der oben zitierten Verordnung (§. 1. Absatz 3.) entbehrlich ist, eine Anzeige über die Vollstreckung der massgebenden Dienstzeit einzubringen.

Diese Anzeige ist bei dem Eintritte des Anspruches auf weitere Erhöhungen neuerdings zu erstatten.

Dem Einbekenntnisse oder der Anzeige ist eine Dienst-Tabelle in zweifacher Ausfertigung anzuschliessen.

Diese Dienst-Tabelle kann nach den schon gegenwärtig bei Gesuchen um Übernahme in der Ruhestand üblichen Formularien oder nach dem dieser Verordnnng anliegenden Formulare verfasst werden.

In dieser Dienst-Tabelle ist die ganze bisherige Verwendung des Seelsorgers auf den einzelnen von ihm bekleideten Dienststellen nach der kalendermässigen Dauer auszuweisen.

Einbringung des Lokaleinkommensbekenntnisses oder der Anzeige erfolgt im

B)

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty oraz Ministra skarbu z dnia 6. marca 1907,

mocą którego wydaje się postanowienia celem wprowadzenia w życie ustawy z dnia 24. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 56, podwyższającej Kougruę i emeryturę katolickiego kleru parafialnego.

§. 1.

Celem uzyskania przewidzianego ustawą z dnia 24. lutego 1907. (Dz. u. p. Nr. 56.) podwyższenia kongruy mają katoliccy duszpasterze przedłożyć sporządzoną według rozporządzenia ministeryalnego z 16. listopada 1898. (Dz. u. p. Nr. 205.) *fasyą* swoich dochodów, lub jeżeli takowa istnieje, albo jest po myśli cytowanego rozporządzenia (§ 1. alin. 3.) zbyteczna, *doniesienie* o spędzonych w urzędowaniu pięcioleciach.

Doniesienie to musi być po ukończeniu każdego dalszego pięciolecia ponowione.

Do *fasyi* lub do takiego *doniesienia* należy dołączyć dwa równobrzmiące okazy *tabelki służbowej.*

Taką *tabelkę służbową* można sporządzić albo według tych formularzy, jakich się dotąd używało przy podaniach o emeryturę, lub według podanego tu formularza.

W tej to tabelce służbowej trzeba podać szczegółowo daty rozpoczęcia i zakończenia pracy na wszystkich, jakie dotyczący Kapłan zajmował, stanowiskach służbowych.

Fasyą lub *doniesienie* przedkłada się za pośrednictwem właściwego Ordynaryatu Biskupiego.

Za zakonników, pracujących przy inkorporowanych parafiach, może ich przełożony zakonny w sposób wyżej podany złożyć *fasyą* lub *doniesienie*, przyczem mu-

Wege des vorgesetzten bischöflichen Ordinariates. Für Regulargeistliche, welche auf inkorporierten Seelsorgestationem wirken, kann der Ordensobere an ihrer Stelle das Einbekenntnis oder die Anzeige im gleichen Wege einbringen. Bei solchen Stationen ist auch, eventuell durch Angabe oder Vorlage der einschlägigen Richtigstellungserkenntnisse, darzulegen, dass für die an der betreffenden Seelsorgestation wirkenden Regularen im Bestande des Gesetzes vom 19. Septembet 1898. R. G. Bl. Nr. 176. eine Dotationsergänzung aus dem Religionsfonds angewiesen ist.

§. 2

Das Ordinariat prüft und bestätigt die Richtigkeit der in der Dienst-Tabelle ausgewiesenen Daten und leitet selbe zugleich mit dem Einbekenntnisse oder der im §. 1. erwähnten Anzeige an die Landesstelle.

Diese veranlasst erforderlichenfalle nach neuerlicher Einvernehmung des bischöflichen Ordinariates die zur Klarstellung des Sachverhaltes zweckdienlichen Erhebungen.

Bezüglich der Fällung und Hinausgabe der Entscheidung der Landesstelle, dann der Anweisung der erhöhten Bezüge, endlich der Anfechtung des Erkenntnisses der Landesstelle haben die Bestimmungen der Ministerialverordnung vom 16. November 1898. R. G. Bl. Nr. 205. und der Ministerialverordnung vom 14. Jänner 1904. R. G. Bl. Nr. 7. sinngemässe Anwendung zu finden.

§. 3.

Die Landesstelle hat unter Berücksichtigung des im §. 2. des Gesetzes vom 24. Februar 1907. R. G. Bl. Nr. 56. normierten Anfallstermines auszusprechen, welcher jährliche Mehrbezug dem Seelsorge-

si być udowodnione, że takim zakonnikom-duszpasterzom już po myśli ustawy z dnia 19. września 1898. (Dz. u. p. Nr. 176.) przyznane było uzupełnienie kongruy z funduszu religijnego.

§. 2.

Ordynaryat sprawdza i potwierdza rzetelność dat, podanych w tabelce służbowej, którą następnie razem z fasyą lub z pomienionem §. 1. doniesieniem przesyła do ck. Namiestnictwa.

Celem wyświecenia istotnego stanu rzeczy po ponownem porozumieniu się z Ordynaryatem zarządzi Namiestnictwo dochodzenia, jeżeli się tego okaże potrzeba.

Orzeczenia namiestnicze, wydawanie odpowiednich rezolucyj jakoteż asygnowanie podwyższonych poborów służbowych, a wreszcie rekurowanie przeciw tymże orzeczeniom namiestniczym mają się dokonywać po myśli rozporządzeń ministeryalnych z dnia 16. listopada 1898. (Dz. u. p. Nr. 205.) i z dnia 14. stycznia 1904. (Dz. u. p. Nr. 7.).

§. 3.

W uwzględnieniu tego, co o terminie rozpoczynania się nowych pięcioleci postanowił §. 2. ustawy z dnia 24. lutego 1907. (Dz. u. p. Nr. 56.) będzie Namiestnictwo decydować, jaki roczny dodatek ma być

geistlichen aus dem Titel der Erhöhung gebührt.

Dies gilt insbesondere auch für die im §. 5. des Gesetzes vom 24. Februar 1907. R. G. Bl. Nr. 56. bestimmten Übergangsjahre 1907 bis 1909. Für diese 3 Jahre oder den im einzelnen Falle in Betracht kommenden Teil dieser Zeit hat die Angabe des Mehrbezuges auf einmal, jedoch unter genauer ziffermässiger Bezeichnung der auf jedes einzelne dieser Jahre entfallenden Mehrgebühr zu erfolgen.

Fällt einem Seelsorgegeistlichen innerhalb dieser Übergangszeit eine weitere Erhöhung an, so ist der Anspruch auf dieselbe in der im §. 1. dieser Verordnung festgesetzten Weise mittelst neuerlichen Einschreitens geltend zu machen.

§. 4.

Wenn einem Seelsorgegeistlichen vorläufig die von seinem Vorgänger genossenen Bezüge aus dem Religionsfonds im Sinne des §. 2. der Ministerialverordnung vom 14. Jänner 1904. R. G. Bl. Nr. 7. angewiesen werden, so können demselben, falls der bezüglichen Mitteilung des Ordinariates eine entsprechend ausgefertigte Dienst-Tabelle beiliegt, oder eine solche bereits bei der Landesstelle erliegt, auch die nach seiner Dienstleistung gebührenden Erhöhungen provisorisch aus dem Religionsfonds angewiesen werden.

Bei Versetzungen von Hilfspriestern in der gleichen Eigenschaft oder in der Stellung eines Provisors genügt, solange ein Anspruch auf eine weitere Erhöhung des Minimaleinkommens nicht geltend gemacht wird, die Anzeige der Versetzung unter Berufung auf die letzte Anweisung dieser Erhöhung und die dieser zu Grunde gelegte Dienst-Tabelle.

§. 5.

Die im Gesetze vom 24. Februar 1907. R. G. Bl. Nr. 56. vorgesehene Erhöhung

przyznany duszpasterzowi z tytułu niniejszego podwyższenia płacy.

Tyczy się to przedewszystkiem lat od 1907—1909. uznanych §. 5. ustawy z dnia 24. lutego 1907. (Dz. u. p. Nr. 56.) za przejściowe. Dodatki pięcioletnie, przypadające na te trzy lata, lub w szczegółowych wypadkach tylko na jakąś część tego okresu, mają być naraz wyznaczone lecz z dokładnem cyframi określonem podaniem, ile z tego podwyższenia na każdy z tych trzech lat przypada.

Jeżeli któremu duszpasterzowi przypadnie nowy dodatek pięcioletni wśród tego okresu przejściowego, to ponowne upomnienie się o takowy, ma w ten sposób nastąpić, jaki podaje §. 1. niniejszego rozporządzenia.

§. 4.

Jeżeli jakiemuś duszpasterzowi przyzna się w myśl §. 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 14. stycznia 1904. (Dz. u. p. Nr. 7.) tymczasowo takie same pobory z funduszu religijnego, jakie pobierał jego w urzędowaniu poprzednik, to mogą mu być także prowizorycznie przyznane z funduszu relig. jego dodatki pięcioletnie, jeżeli do odnośnego pisma Ordynaryatu Biskupiego będzie dodana odpowiednio sporządzona tabelka służbowa, lub jeżeli się takowa już znajduje w c. k. Namiestnictwie.

Przy przeniesieniu księży wikarych w tym samym charakterze lub na posadę administratora, o ile nie rozchodzi się o nowy dodatek pięcioletni, wystarcza proste zawiadomienie o przeniesieniu z powołaniem się na ostatnią asygnatę pięcioletniego dodatku i służącą mu za podstawę tabelkę służbową.

§. 5.

Ustawą z dnia 24. lutego 1907. (Dz. u. p. Nr. 56.) przewidziane podwyższenie

des standesmässigen Minimaleinkommens ist vor allem aus den mit dem geistlichen Amte ständig verbundenen Bezügen zu decken.

Ist eine Seelsorge- oder Ortsgemeinde oder sonst jemand zur Gewährung des jeweils gesetzlich festgestellten Minimaleinkommens an Seelsorgegeistliche verpflichtet, so ist in jedem Falle an der Hand der einschlägigen Verpflichtungstitel zu prüfen und, wenn nötig, durch Einleitung der instanzenmässigen Entscheidung festzustellen, ob sich diese Verpflichtung auch auf die mit dem berufenen Gesetze nach Massgabe der besonderen Dauer der dienstlichen Verwendung des einzelnen Seelsorgers festgesetzte Erhöhung des standesgemässen Minimaleinkommens bezieht.

Verneinendenfalls ist die sich hienach ergebende Erhöhung der Bezüge aus dem Religionsfonds anzuweisen.

§. 6.

Provisoren erledigter Pfründen haben, insoferne bei ihnen nicht die Bestimmung des §. 4. Absatz 2. dieser Verordnung Anwendung findet, den Anspruch auf die ihnen gebührenden Erhöhungen auf dem im §. 1. dieser Verordnung bezeichneten Wege geltend zu machen.

§. 7.

Den Gesuchen um Übernahme in den Ruhestand ist eine in gleicher Weise, wie oben im §. 1. bestimmt, ausgefertigte Dienst-Tabelle beizulegen.

In derselben sind die bereits angefallenen Erhöhungen unter Berufung auf die letzte bezügliche Anweisungsverfügung der Landesstelle ersichtlich zu machen.

Korytowski m. p. **Marchet** m. p.

kongruy ma być pokryte przedewszystkiem z tych poborów, jakie z odnośnym urzędem duszpasterskim stale są połączone.

Jeżeli jakaś parafia, gmina, lub ktokolwiek inny był zobowiązany do pokrywania jakiemuś duszpasterzowi dawniejszemi ustawami unormowanej kongruy, to trzeba będzie w każdym wypadku odnośne dokumenty, stwierdzające tytuł prawny obowiązujący do tej prestacyi, zbadać i gdzie się tego okaże potrzeba, przez przeprowadzenie formalnego procesu doprowadzić w drodze instancyi do orzeczenia, czy się to zobowiązanie nie rozciąga i na dostarczanie poszczególnym duszpasterzom przyznanych im omawianą ustawą dodatków pięcioletnich.

W przeciwnym razie (tj. gdy nie ma zobowiązanych do tej prestacyi) ma być podwyższenie poborów asygnowane z funduszu religijnego.

§. 6.

Administratorzy beneficyów wakujących, o ile się do nich nie stosuje §. 4. alin. 2. niniejszego rozporządzenia, mają się o to, należące się im podwyższenie poborów, postarać na drodze wskazanej w §. 1. niniejszego rozporządzenia.

§. 7.

Do podania o przyjęcie na emeryturę trzeba dołączyć tabelkę służbową, sporządzoną w ten sam sposób, jaki jest powyżej podany w §. 1.

Trzeba będzie w niej uwidocznić pozyskane do onej chwili dodatki pięcioletnie z powołaniem się na ostatnią w tej mierze przez c. k. Namiestnictwo wydaną asygnatę.

Korytowski m. p. **Marchet** m. p.

C)

Tabela służbowa

sporządzona w celu uzyskania podwyżki kongruy (emerytury) po myśli ustawy z dnia 24. lutego 1907. Dz. p. p. N. 56.

Nazwisko duszpasterza	Dzień święcenia	Rodzaj i miejsce służby duszpasterskiej lub innej publicznej służby kościelnej	Czas trwania służby według dat kalendarzowych	Cazs trwania tej służby według lat, miesięcy i dni	Dotychczasowe asygnaty podwyżki kongruy według ukończonych lat służby	Uwaga
		Policzalna służba w ogóle				

Prawdziwość powyższych dat potwierdza się.
(Ordynaryat.)

D)

Reskrypt c. k. Namiestnictwa z 22. marca 1907. l. 34191. zwracający uwagę na *ustawę z 24. lutego 1907. Dz. p. p. Nr. 56.* o podwyższeniu kongruy i emerytury w miarę lat służby, tudzież na *rozporządzenie wykonawcze do tej ustawy z 6. marca 1907. Dz. p. p. Nr. 63.*

„Według §. 1. tej ustawy kongrua, ustanowiona w schemacie I. ustawy z 19. września 1898. Dz. p. p. Nr. 176. podwyższa się co pięć lat służby duszpasterskiej lub innej publicznej służby kościelnej aż do włącznie roku czterdziestego służby o 100 K., a po przejściu w stan spoczynku podwyżka ta ma być doliczona do ustanowionej w schemacie II. tej ustawy emerytury.

Według §. 2. uprawnieni do podwyżki mają domagać się jej przyznania za pośrednictwem Ordynaryatu a to od pierwszego dnia w miesiącu następującym po ukończeniu każdego pięciolecia.

Według §. 4. emerytura może być podwyższona do 2000 K. z powodu ciężkich ułomności cielesnych lub z innych uwzględnienia godnych powodów.

Wreszcie według §. 5. podwyżka ma być asygnowana od 1. stycznia 1907. w jednej trzeciej części, od 1. stycznia 1908. w dwóch trzecich częściach, a od 1. stycznia 1909. w pełnej kwocie.

Powołane rozporządzenie wykonawcze z 6. marca 1907. zawiera następujące ważniejsze postanowienia:

§. Celem przyznania podwyżki należy wnieść na ręce Ordynaryatu zeznanie dochodów (fasyę), sporządzone według przepisów ustawy kongrualnej z roku 1898. a jeżeli fasyę już dawniej przedłożono lub jeżeli z braku dochodów lokalnych fasyi nie wniesiono, przedłożyć doniesienie o ukończeniu przepisanej liczby lat służby.

Doniesienie to należy powtarzać, ilekroć kapłan ukończy znowu pięć lat służby więcej a to według §. 3. także w czasie okresu przejściowego (od 1907—1909).

Do zeznania lub doniesienia dałączyć należy tabelę służbową według dołączonego wzoru w dwóch okazach.

W tabeli wykazać należy cały przebieg służby petenta z podaniem wszystkich miejsc służby i czasu służby według kalendarza.

Według §. 2. Ordynaryat ma zbadać i potwierdzić daty podane w tabeli, a następnie tabelę wraz z zeznaniem lub doniesieniem przesłać politycznej władzy krajowej.

Do orzeczeń politycznej władzy krajowej i rekursów od nich odnoszą się według §. 3. przepisanej ustawy kongrualnej z 19. września 1898. Dz. p. p. Nr. 176. i rozporządzeń ministeryalnych z 5. listopada 1898. Dz. p. p. Nr. 205. i 14. stycznia 1904. Dz. p. p. Nr. 7.

Według §. 4. wraz z tymczasowym uzupełnieniem kongruy w razie zmiany beneficyum asygnować można także podwyżkę, jeżeli Ordynaryat donosząc o instytucyi (przeniesieniu) dołączy tabelę lub powoła się na tabelę już przedłożoną i poprzednią asygnatę.

Według §. 6. postanowienia powyższe odnoszą się także do administratorów.

Według §. 7. do podań o emeryturę należy dołączyć taką samą tabelę, a w niej podać przyznane podwyżki i powołać datę ostatniej asygnaty.

Wreszcie zwraca się uwagę, że fundusz religijny ma ponosić przyznaną podwyżkę tylko wtedy, jeżeli nie znajdzie pokrycia w dochodach lokalnych lub jeśli inne czynniki nie są obowiązane do pokrycia.

W zastępstwie: *Korzeniowski.*

L. 336.

Kur. XI. 1906. wezwaliśmy wszystkich XX. Proboszczów i Rządców parafij, by Nam donieśli, czy w ich parafiach w ostatniem trzechleciu zawarli małżeństwo poddani rosyjscy. Na to wezwanie odpowiedziało zaledwie 34 proboszczów.

Wzywamy ponownie wszystkich tych, co dotąd z odpowiedzią zalegają, aby Nam *bezzwłocznie* dali wyjaśnienie według pytań w powyższej kurrendzie zamieszczonych.

L. 721.

Miesięcznik pod tytułem: „Św. Wojciech".

Wiadomo Czcigodnemu Duchowieństwu, jak gwałtownie fale niedowiarstwa i bezbożności uderzają dzisiaj na naszą wiarę katolicką, jak nietylko do miast ale już

i do zagród wiejskich za pomocą różnych pism wrogich Kościołowi docierają te zgubne prądy wrogie naszej religii. W obronie tedy zagrożonej wiary zawiązały się w austryackich krajach stowarzyszenia ludzi dobrej woli usiłujących za pomocą pisemek ludowych niweczyć, o ile się da, bezbożne ataki wrogów wszelkiej religii, wykazując bezpodstawność ich zarzutów i utwierdzając czytelników w zasadach wiary katolickiej. Niemcy mają związki św. Bonifacego wydające miesięcznik w obronie wiary w 600.000 egzemplarzach, Czesi zaś w 200.000. Nie zapomniano także i o nas Polakach. Czcigodne opactwo OO. Benedyktów na Emaus w Pradze poczęło już wydawać polskie miesięczniki, które się już rozchodzą pomiędzy polską ludnością na Śląsku, teraz zaś zwraca się wydawca O. Schachleiter i do nas z prośbą o zezwolenie, aby i w Naszej dyecezyi polski miesięcznik przez Urzędy parafialne był propagowany pomiędzy ludem, na co się chętnie zgadzamy.

Pismo to dobrze redagowane i do potrzeb teraźniejszych zastósowane można otrzymywać *zupełnie bezpłatnie* za pośrednictwem kat. urzędu parafialnego w Skoczowie na Śląsku austryackim, który przyszle tyle egzemplarzy, ile dla której parafii będzie potrzeba. Raz tylko w roku zarządzić można składkę i uzbieraną kwotę odesłać do redakcyi dla pokrycia przynajmniej częściowego kosztów wydawnictwa, które wejdzie przez osobny okólnik w bezpośrednią styczność z naszymi Urzędami parafialnymi.

Można wspomniany miesięcznik rozdawać w zakrystyi po nabożeństwie, albo udając się na wieś na niedzielną naukę lub w czytelniach ludowych, w sklepikach i kółkach, a głównie zwracać na to uwagę, aby się tam dostawał, gdzie najbardziej byłby potrzebny, do ludzi zbałamuconych złemi pismami lub trzymającymi się zdaleka od Kościoła. —

Byłoby także do życzenia, aby nasi księża zasilali redakcyę w tem trudnem i ważnem przedsięwzięciu swojemi artykułami i innemi wiadomościami. —

L. 1044.

O zachowaniu cennych pomników na cmentarzach.

W skutek reskryptu c. k. Ministerstwa Wyzn. i Oświaty z 6. września 1905. L. 34081. oraz c. k. Namiestnictwa z 27. stycznia 1907. L. 129966. zwraca Konsystorz Biskupi uwagę Wiel. Duchowieństwa parafialnego na obowiązek utrzymania w porządku starych cmentarzy i otoczenia opieką pomników grobowych odznaczających się artystycznem wykonaniem. Jeźli taki pomnik grozi ruiną, należy znieść się ze spadkobiercami, a nieraz niewielki stosunkowo wydatek starczy, aby zachować pamięć zmarłych, którzy może byli dobrodziejami kościoła i zasługi dla kraju położyli. —

L. 1670.

O sprzedaży obrazów religijnych.

Doszła nas wiadomość, że w niektórych okolicach, zwłaszcza w brzeskim powiecie, pojawiają się ajenci sprzedający obrazy religijne, którzy dla większego pokupu swego towaru wmawiają w kupujących, że to na związek mszalny, lub na bu-

dowę jakiegoś kościoła itp. — twierdzenia zaś swe popierają odwoływaniem się na Naszą powagę i wrzekomą aprobatę.

Oświadczając, że prócz XX. Missyonarzy Tarnowskich nikogo do takiej sprzedaży nie upoważniliśmy, zwracamy uwagę Wiel. Duchowieństwa, że obowiązkiem jego jest przestrzegać lud przed kłamliwymi wyzyskiwaczami i polecać, by o pojawieniu się takich zawiadamiano zaraz XX. proboszczów, którzy odniosą się do urzędu gminnego celem odpowiednich zarządzeń. Pouczać też należy parafian, by przed zakupnem zwłaszcza droższych oleodruków radzili się zawsze Duchowieństwa, czy i co obraz warta. Wielce też pożyteczną będzie groźba, że bohomazów i obrazów ducha religijnego nie podnoszących poświęcać nie będą.

L. 1732.

W sprawie prawa patronatu w obec parcelacyi.

Wyrokiem c. k. trybunału administracyjnego z 14. marca 1906. L. 2843. orzeczono, iż „jak długo dobra tabularne, z którémi związane jest prawo patronatu, jako takie istnieją, prawo patronatu cięży na nich, a nie przechodzi na poszczególne wydzielone z nich i do księgi gruntowej dla mniejszych posiadłości przeniesione parcele“.

Orzeczenie to, dla konkurrencyi budowy kościoła w Jadownikach wydane udzielamy do wiadomości, gdyż ma charakter zasadniczy i za prejudydat w podobnych sprawach uważanem być musi. —

Mutationes inter Vener. Clerum.

a) **Nominati**: R. Joannes Korzeń administrator in Strzelce wielkie — R. Stanislaus Gajewski, paroch. in Lipnica murowana: Vice Decanus Brzeskoënsis. — R. Jos. Adamczyk, paroch. in Lipnica wielka: Notarius Dec. Bobovaënsis. — R. Stan. Nowak (sen.) administrator in Gręboszów. — R. Joannes Ciszek administrator in Pogwizdów. — R. Stan. Szablowski, Expositus in Krynica, administrator (excur.) in Tylicz. — R. Stan. Nowak (sen.) administrator in Trzciana. —

b) **Translati**: R. Casim. Kaliciński e Wojnicz ad Szczurowa. — R. Jacobus Wyrwa e Szczurowa ad Zassów. — R. Romanus Mazur e Zassów ad Wojnicz. — R. Josephus Rogoziński e Tuchów ad Przyszowa. — R. Ludovicus Czapieński e Trzciana ad Lisiogóra. — R. Sigismundus Gacek e Lisiogóra ad Gręboszów. — R. Joannes Kowal e Wola Rzendzińska ad Tuchów. — R. Ant. Kurasiewicz e Stary Sącz ad Wola Rzendzińska. — R. Joannes Korzeń e Strzelce ad Dobra. — R. Joannes Ciszek e Pogwizdów ad Niedźwiedź. —

Instituti: R. Mich. Mika ad beneficium in Dembno. — R. Joannes Bobczyński ad benef. in Porąbka usz. — R. Petrus Halak ad ben. in Gręboszów. — R. Jos. Ślazyk ad ben. in Strzelce wielkie. — R. Franc. Siedlik ad ben. in Pogwizdów. —

Decorati: R. Franc. Romański Expositorio canon. — R. Romanus Lepiarz usu R. et M. — R. Ant. Gawroński Exp. can. — R. Jos. Adamczyk Exp. can. — R. Ignatius Poniewski Exp. can. — X. Mathias Kosaczyński Exp. can. — R. Ludovicus Ligaszewski Exp. can. —

Pane defic. provisi: R. Franc. Kahl, par. in Gręboszów. —R. Andr. Kaczmarski, par. in Pogwizdów. — R. Jos. Kapturkiewicz, par. in Tylicz. —

Z KONSYSTORZA BISKUPIEGO.

W Tarnowie, dnia 18. kwietnia 1907.

X. Władysław Chendyński
Kanclerz.

† LEON
BISKUP.

Nakładem Kleru dyecezalnego. Drukiem Józefa Styrny w Tarnowie.